

معاون اول رئیس جمهور:

صادرکنندگان در نوک پیکان جنگ اقتصادی هستند

گروه اقتصاد: اسحاق جهانگیری در جلسه شورای عالی مناطق آزاد تجاری با اشاره به اهمیت موضوع صادرات، گفت: همه دستگاه‌ها و نهادهای کشور که در حوزه صادرات مسئولیت دارند، باید ضمن حمایت از تجار و صادرکنندگان کشور، زمینه افزایش صادرات...

صفحه ۴

سه‌شنبه ۳۰ مهر ۱۳۹۸ - ۲۳ صفر ۱۴۴۱ - ۲۲ اکتبر ۲۰۱۹

تیترا

معاملات کاغذی نفت آینده

صفحه ۵

اعلام نظر کارشناسی درباره پرونده نجفی به دادگاه

صفحه ۱۱

شبین نعمت‌زاده در آخرین دفاعیات خود:

قبول دارم اشتباه کردم

صفحه ۱۳

خارجی‌هایی که هواداران را کلافه کردند

صفحه ۱۴

نشستی با حضور احمد میدری عبدالعلی رضایی و مهدی نجف‌زاده

شواهد وریشه‌های دولت ضعیف

صفحه ۱۰

متولی

باید حرمت نگه دارد احمد طالبی‌نژاد

صفحه آخر

سرگشاده

آقای روحانی جلوی انتقال آب خزر را بگیرد

جناب آقای روحانی، ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

استحضار دارید کشور ما در یکی از اقلیم‌های خشک سیاره زمین قرار دارد. قدمت طولانی تاریخ این سرزمین، نشان از هوشمندی مردمی دارد که در طی هزاران سال از فراز و فرود تنش‌های خشکی به سلامت گذر کرده‌اند؛ مردمی که از قلب کویر، خون زندگی باقناعت را در قنات‌ها جاری کرده و با تمامی جلوه‌های حیات بردبارانه هم‌زیستی کرده‌اند. افسوس که نزدیک به یک قرن است که فوران نفت بر خرمن این بردباری آتش غفلت، بر تدبیر دولتمردان، رنگی از شتاب و بر توسعه کشور، سرانجامی از ناپایداری زده است. بر اساس قوانین اکولوژی، ظرفیت بهره‌گیری از هر اکوسیستم متناسب با کمترین مؤلفه مؤثر در آن است. بر این مبنا، کمترین و البته حیاتی‌ترین عامل در اکوسیستم بهنوار ایران، منابع ناچیز آب و عرصه‌های زراعی و طبیعی منتج از این منابع است. بیش از پنج دهه است که در سایه درآمدهای تجدیدنپذیر و مصرف نامتناسب، برشتاب برداشت بی‌چیران از منابع و بسستر حیات سرزمین ما افزوده شده است. در این مدت اقدام کلانی از آسیب، از قبیل تغییر کاربری دو میلیون هکتار اراضی کشاورزی، تخریب حدود ۲۰ میلیون هکتار عرصه‌های جنگل و مرتع، فرسایش سالانه دو میلیارد تن خاک، کاهش ۷۰ درصد منابع استراتژیک آب زیرزمینی و... چشم‌اندازی نگران‌کننده را برای آیندگان این سرزمین رقم می‌زند. اگر تنها مقایسه‌ای گذرا از خطه زمردین خزر در گذشته با شرایط حال حاضر آن داشته باشیم، به جغایی که بر این سفره کرامت آفریدگاران کرده‌ایم، بی خواهیم برد. هنگامی که در اواخر دولت دهم از کلنگ‌زنی برای انتقال آب دریاچه رنجور خزر به کویر سمنان شنیدیم عمداً به منابه یک شوخی رسانه‌ای تلقی شد. اما اکنون ناباورانه شاهد عزمی بهت‌آمیز برای این کلنگ تخریب بر پیکر تحیف دامنه‌های شمالی البرز هستیم. شگفتی آن‌گاه افزون می‌شود که مقصد چنین آب پرهنرینه‌ای، استان سمنان و در حقیقت زادگاه حضرت‌عالی باشد. گرچه بر این باوریم آنکه بر کرسی مسئولیت اجرایی می‌نشینید، دغدغه‌هایش برای تمامی کشور خواهد بود.

ادامه در صفحه ۲

روزنامه

گفت و گو با ابراهیم اصغرزاده:

تحریم انتخابات سر به بیراهه گذاشتن است

راهبرد ترساندن جامعه از شرایط وخیم‌تر دیگر کارایی ندارد

صفحه ۶

علی شکوری‌راد:

شرکت در انتخابات لزوماً به معنای ارائه لیست نیست

فرایند رسیدن به انسجام در ما کارآمدتر از اصولگرایان است

صفحه ۲

واکنش روابط عمومی مجلس

پیشنهاد تسنیم برای سفر خارجی رئیس مجلس غیرحرفه‌ای است

گروه سیاست: در پی انتشار گزارشی از سوی خبرگزاری مهر، درباره چگونگی سفر رئیس و شماری از نمایندگان مجلس شورای اسلامی برای شرکت در اجلاس آی‌پی‌یو (بین‌المجالس جهانی) به کشور صربستان، اداره کل فرهنگی و روابط عمومی ...

صفحه ۲

سال هفدهم - شماره ۳۵۵۵ - ۱۶ صفحه - ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

حذف زبان انگلیسی یا قانون‌گذاری

کامبیز نوروزی - حقوق‌دان

قانون‌نویسی و قانون‌گذاری در ایران نیازمند نقدهای جدی و بنیادین است. بخش مهمی از مشکلات مربوط به سستی و کم‌انرژی قانون در ایران، از لایحه‌نویسی‌ها و طرح‌نویسی‌های ضعیف و ناپخته دولت و برخی نمایندگان محترم و در نهایت فرایند تصویب آنها در مجلس ناشی می‌شود. متوتی که عمدتاً براساس سلیقه‌های شخصی و بدون توجه به تجربه اجتماعی و نیازهای عمومی تهیه شده و گاهی نیز در پی جلب منافع برای گروه‌های کوچک ولی قدرتمند هستند و بیش از آنکه کمکی به نظم و جامعه کنند، موجب بی‌نظمی و سردرگمی مردم و تحمیل هزینه‌های سنگین اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بر دوش دولت و ملت می‌شوند.

آخرین و شاید یکی از برجسته‌ترین نمونه‌های این نوع طرح‌ها و لوایح، طرح «رفع انحصار از زبان انگلیسی در نظام آموزش همگانی کشور» است که بیش از ۵۰ نفر از نمایندگان آن را امضا کرده‌اند.

این طرح برنامه‌ریزی درسی و برنامه‌ریزی آموزشی را به حوزه قانون‌گذاری کشانده است. تلقی نانوشته طراحان محترم این است که مجلس می‌تواند به برنامه‌ریزی درسی و آموزشی هم وارد شود. با چنین منطقی اگر قوانینی درباره مثلاً کم و زیاد شدن میحث انکترال یا تاریخ فلان دوره و جغرافیای فلان قسمت دنیا یا آوردن نام فلان شاعر و بهمان نویسنده در کتاب‌های درسی یا انواع ورزش برای رنگ ورزش، یا تعیین موضوعات برای انشای دانش‌آموزان و... وضع شوند، نباید تعجب کرد. برنامه‌ریزی درسی و آموزشی امری کارشناسی و سیال است که اصولاً خارج از قلمرو قانون‌گذاری قرار می‌گیرد. واردشدن قوه تقنینی کشور به چنین موضوعی از پایه مغایر با شان قانون‌گذار و شئون قانون‌گذاری است. «مجلس می‌تواند در عموم مسائل قانون وضع کند» (اصل هتادم قانون اساسی) ولی این اختیار محدود به حدود تقسیم کار عمومی و حقوق اساسی ملت و امور اجرایی است. توجه به جزئیات پرتعارض، غیرواقع‌بینانه و غیرکارشناسی این طرح نیز از این جهت خالی از فایده نیست که تذکری باشد برای لزوم دقت و توجه بیشتر در قانون‌نویسی و قانون‌گذاری که سرنوشت مردم را تعیین می‌کند. از تاریخ تصویب این قانون، آموزش زبان انگلیسی در نظام آموزش همگانی کشور جنبه اختیاری خواهد داشت. این قانون از تاریخ تصویب باید اجرا شود (ماده ۱) یک سلیقه چنگنه‌تر تا چه اندازه برای تصمیم‌گیری در چنین موضوع مهم و کارشناسانه‌ای اعتبار دارد؟ علاوه بر این اگر فرض کنیم این قانون در مثلاً بهمن‌ماه تصویب شود، وزارت آموزش و پرورش باید فوراً کلاس‌های آموزش زبان انگلیسی در پایه‌های مختلف تحصیلی را اختیاری کرده و زبان‌های دیگر را هم جانشین آن کند. آیا در اجرا امکان چنین تغییر بزرگی وجود دارد؟ دانش‌آموزی که اکنون در حال گذراندن درس زبان انگلیسی است، برای آینده‌اش باید چه کند؟ معلوم نیست. عملی که به تدریس زبان انگلیسی اشتغال دارد، چه خواهد کرد؟ شغل و آینده شغلی و درآمد مختصر زندگی‌اش چه می‌شود؟ دانشگاه‌های کشور موظف‌اند با مراکز علمی کشورهای دیگر برای آموزش زبان‌های آنها در مدارس ایران (ماده ۲) تفاهم‌نامه و قرارداد منعقد کنند. چنین کاری تا چه حد ممکن است؟ چقدر طول می‌کشد؟ چقدر مفید است؟ چقدر زمان می‌برد که نتایج این مثلاً تفاهم‌نامه‌ها و قراردادها منعقد شوند؟ در این مدت نظام آموزشی کشور و وضعیت دانش‌آموزان و مدارس چه خواهد شد؟ از تاریخ تصویب این قانون آموزش و پرورش مکلف خواهد بود آموزش زبان‌های موضوع این قانون و زبان انگلیسی را صرفاً از طریق آموزشگاه‌های آزاد ارائه کند. (ماده ۳) کدام منطق بر این نوع تعیین تکلیف قانونی حاکم است؟ این قانون است یا بازسازی برای آموزشگاه‌های آزاد؟ درحالی که سال‌هاست کارشناسان برجسته آموزشی و متخصصان اقتصاد آموزش و پرورش سبطره آموزشگاه‌های آزاد و کنکور به نظام آموزشی را از موجبات کاهش کیفیت آموزش و گاهی فساد می‌دانند، چرا باید آموزش زبان انگلیسی و زبان‌های خارجی دیگر از مدارس رسمی به آموزشگاه‌های آزاد منتقل شود؟ قانون باید متضمن نفع عمومی باشد. چه نفع عمومی در این مقررات وجود دارد؟

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

۲ معضل سرنوشت‌ساز پایتخت

مهدی زارع

پوشش گیاهی عرصه‌ای معادل ۳۱ هزار هکتار را در بر گرفته‌اند که ۱۶،۴۳ درصد از مساحت استان تهران را شامل می‌شود. این منسابق بیشتر در شهرستان‌های ورامین، شهرری، پاکدشت، ساوجبلاغ و تهران قرار دارند. فقط در استان تهران تعداد چاه‌های عمیق غیرمجاز ۳۲ هزار حلقه برآورد شده است. حدود ۱۰ هزار حلقه چاه عمیق غیرمجاز مربوط به شهر تهران و پیرامون آن است! در ناحیه جنوب آزادراه قم-گرمسار عملاً وضعیتی کویری حاکم است. تغییرات اقلیمی که شامل فرایند گرم‌شدن جو زمین است، نماد مشخصی نیز در استان تهران دارد. در ۶۰ سال گذشته هوای تهران حدود ۲،۵ درجه گرم‌تر شده است که حدود ۱،۵ درجه آن به حدود ۲۰ سال آخر این دوره مربوط است. در استان تهران بیشترین تمرکز جمعیت به سوی جنوب و جنوب غرب و غرب استان تهران و در داخل شهر تهران به سمت مرکز و جنوب شهر تهران است. میزان فرونشست زمین در گستره غرب و جنوب غرب تهران (که اکنون جمعیتی حدود دو میلیون نفری را در خود جای می‌دهد) به حدود ۳۰ سانتی‌متر در سال (هر سه سال یک متر) می‌رسد. این فرونشست علاوه بر آسیب جدی بر زیرساخت‌های منطقه (مانند خطوط راه‌آهن، خانه‌ها و ساختمان‌ها و دیگر تاسیسات را آسیب‌پذیرتر می‌کند، بنابراین در چنین وضعی عملاً ریسک زمین‌لرزه بعدی (به دلیل افزایش آسیب‌پذیری) بیشتر می‌شود. شهر تهران و شهرهای پیرامونی آن همچنان از جذاب‌ترین جاهای کشور برای مهاجرت هستند. شرق و جنوب شرق تهران کانونی برای مهاجرت مهاجران از روستاها و شهرهای دچار خشک‌سالی شده از استان‌های خراسان، کرمان، سیستان و بلوچستان و همچنین حدود ۵۰۰ هزار نفر مهاجر ثبت‌نشده؛ بیابانی در جنوب شهرستان ورامین در جنوب استان تهران توسعه یافته و شرایط طبیعی منطقه به‌سرعت به سوی تبدیل‌شدن به کویر به پیش می‌رود. سنجش میزان بارندگی در ایستگاه‌های جنوب استان تهران کاهش میزان بارندگی از ۶۶ تا ۸۰ درصد را در مقایسه با ابتدای دهه ۳۰ شمسی نشان می‌دهد. بیابان‌های استان تهران از جنبه

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

سایه شب بر شمال سوریه

کمال اظهاری

در تقابل با هم دستاوردهایشان را از دست بدهند. برای همین نیز پس از شاخ‌وشانه‌کشیدن برای اردوغان، اکنون او را مجاز دانسته که «امنیّت» شمال سوریه را تأمین کند تا مبدا از دامی که در آن افتاده، بیرون بیاید! بی‌تردید از ابتدا، حمایت ترامپ از «نیروهای» دموکراتیک سوریه در مقابل داعش و بعد ترکیه، به معنای حمایت او از نیروهای دموکراتیک سوریه نبوده است که هر دولت دموکراتیکی در خاورمیانه، هم‌زمنی آمریکا (هگل: عقل در تاریخ). حمله انتحاری اردوغان به سوریه نشان می‌دهد او نیز از تاریخ درسی نیم‌موخته است. وی در واقع به تکرار در همان دامی افتاده است که دولت ایالات متحده آمریکا در کویت گسترده تا صدام را در آن صید کند. وقتی کودتا علیه اردوغان به کار نیامد که ناقد هم‌زمنی آمریکا، یکه‌تازی نتانیاهو در سرزمین‌های اشغالی یا سیمسی در مصر است و با ایران و روسیه نرد دوستی می‌بازد، آمریکا برای حمله به کردها در سوریه به اردوغان چراغ سبز نشان داد تا سایه شب را بر آن بگستراند. اردوغان مانند هر قدرت‌دوست دیگری، هنگامی که دوستان و متحدان سابقش دانه‌دانه از او جدا می‌شوند، حفظ قدرتش را به احیای امپراتوری عثمانی پیوند زده تا عامه مردم را نزد خود نگاه دارد. ترامپ که این تمایل را با نگاه در آینه وجود خویش به‌خوبی دریافت، گرد بیابان‌های کویت را از همان چراغ سبز سترد تا آن را در کوهستان‌های سوریه نصب کند. استراتژی جناح حاکم آمریکا که در هر بازی به‌اصطلاح تمدنی کامپیوتری هم به کار برده می‌شود، این است که دولت اردوغان را در جنگ بسا گروه خودمختار کرد، به سوریه، ایران و روسیه چنان بساید که مندرس شود و اتحاد این دولت‌ها را در سوریه چنان به هم بزند که برگ برنده‌ای در دست هیچ‌یک برای مذاکره باقی نماند و بالاخره اردوغان یا نابود شود یا به هم‌زمنی آمریکا گردد. منظور ترامپ از «خروج از جنگ‌های بی‌پایان خاورمیانه» این نیست که می‌خواهد این جنگ‌ها پایان پذیرد، بلکه می‌خواهد بدون حضور مستقیم آمریکا، جنگ‌ها تداوم یابد تا به‌ویژه دو قدرت بزرگ در آن که در پی هم‌زمنی منطقه‌ای هستند (ترکیه و ایران) به‌علاوه روسیه،

ادامه در صفحه ۲

با آثاری از:

سعید حجاریان، علی‌رضا علوی‌تبار، محسن امین‌زاده حسین کمالی، بهمن احمدی‌امویی، جواد حیدری محمدعلی اکبری، سعید مدنی و مینو مرتاضی

دومین شماره ماهنامه مسافران منتشر شد

گذارهای محتمل